

NOTA DE PREMSA

Destacada presència del COAC en el certamen internacional més important d'arquitectura per difondre l'obra dels arquitectes catalans arreu del món

EL COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA PRESENTA A ISTANBUL UN AMPLI PROGRAMA AMB MOTIU DEL XXII CONGRÉS DE LA UIA

Dues exposicions d'arquitectura, un premi de crítica arquitectònica per a la revista *Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme* i un candidat català per a l'elecció de la nova secretaria general de la UIA

Barcelona, juliol de 2005. El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) participa activament en el XXII Congrés Mundial d'Arquitectura que té lloc a Istanbul del 3 al 10 de juliol de 2005. Coincidint amb la cita internacional més important del sector, que reunirà els arquitectes i els professionals vinculats amb l'arquitectura més prestigiosos sota el lema "El Gran Basar de l'Arquitectura", la institució col·legial catalana presenta un programa propi que té com a objectiu difondre la presència de l'arquitectura catalana al món:

Arqcatmón, Arquitectura Catalana al Món, una exposició centrada en l'obra construïda o projectada per arquitectes catalans arreu del món. L'exposició inclou 26 obres corresponents als projectes finalistes i premiats de la primera edició dels Premis Arqcatmón 2005. D'entre les 26 obres que s'hi podran veure, destaquen el Parlament d'Escòcia d'EMBT Enric Miralles i Benedetta Tagliabue; els Habitatges Experimentals de Tòquio (Japó) d'Alfons Soldevila, la Torre Cube a Zapopan (Mèxic) de Carme Pinós, la Schwarzenbergplatz a Viena (Àustria) d'Alfredo Arribas o el projecte Elemental 202 de Josep Parcerisa a Santiago de Xile. L'exposició tindrà lloc a la Facultat d'Arquitectura de la Universitat d'Istanbul (ITU) Taskisla Campus entre el 4 i el 9 de juliol.

Participació en l'exposició "Art Nouveau (1890-1930) d'Europe a Istanbul", a càrrec de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. La mostra, que tindrà lloc a l'edifici Darphane del Palau Topkapi d'Istanbul, del 30 de juny al 31 de juliol, estableix un diàleg entre diferents exemples de modernisme europeu i l'arquitectura d'Istanbul.

La **revista *Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme***, editada pel COAC des de 1944, rebrà el **Premi Jean Tschumi 2005** de la UIA, ex aequo amb l'editor de la revista *Architectural Review*, l'arquitecte britànic Peter Davey. Aquest guardó assenyalava les aportacions més importants en crítica i educació de l'arquitectura i constitueix un referent en el panorama arquitectònic mundial. El lliurament de premis es durà a terme el dimecres 6 de juliol a les 20 hores.

Finalment, el diumenge 10 de juliol, tindrà lloc a Istanbul l'elecció del nou Secretari General de la UIA per part del Consell de la UIA. D'entre els candidats, destaca el català Jordi Farrando. Farrando és el director del Departament de Relacions Internacionals del COAC, i actualment és membre suplent del Consell de la UIA. En el marc del COAC, Farrando vetlla per la difusió de l'arquitectura catalana al món, i també mira de facilitar l'exercici professional dels catalans en d'altres països on l'activitat professional està subjecta a normatives i requisits diferents.

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) és l'entitat col·legial que agrupa els arquitectes a Catalunya i que vetlla per l'exercici correcte de la professió i per una arquitectura de qualitat. El Col·legi l'integren actualment un col·lectiu de gairebé 9000 professionals (dades del 2005). És present a tot Catalunya a través d'una xarxa de setze seus que presten servei als col·legiats i als ciutadans amb la voluntat de ser a prop dels professionals i de tothom que necessiti informació i assessorament en tots els temes propis de l'arquitectura, l'urbanisme i el paisatgisme.

El COAC és l'entitat col·legial en qui la societat, a través de l'administració pública, delega la funció de control de la millora de les condicions de l'espai habitable mitjançant la regulació de l'activitat dels professionals. En el context de l'exercici professional, el COAC du a terme el control dels treballs professionals per garantir el compliment de les normatives i l'exercici correcte de l'arquitectura a través del visat dels projectes. El COAC treballa per millorar les condicions per a l'exercici professional dels arquitectes col·legiats i, d'aquesta manera, facilitar una arquitectura de qualitat.

El COAC té un rol social ben important: contribueix a la millora de les condicions i de l'accés a l'habitatge, a la presència de la bona arquitectura i a la qualitat urbana que ens envolta. El COAC defensa la bona arquitectura catalana, preserva el llegat històric dels arquitectes i promou un ampli programa d'activitats culturals destinades a la divulgació de l'arquitectura entre la societat. Manté una col·laboració estreta amb l'administració pública, les institucions universitàries, les entitats culturals i els estaments públics o privats que miren de potenciar el paper i la qualitat de l'arquitectura.

Per a més informació sobre el Congrés i el seu programa d'activitats:

<http://www.uia2005istanbul.org>

Per a més informació del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya:

<http://www.coac.net>

Per a més informació dels premis Arqcatmón:

<http://www.coac.net/arqcatmon>

Per a més informació de la revista *Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme*:

<http://quaderns.coac.net/q/index.html>

NOTA DE PREMSA

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya presenta a Istanbul les obres catalanes a l'estranger més destacades en arquitectura, urbanisme i paisatgisme, coincidint amb el Congrés Mundial d'Arquitectura

L'EXPOSICIÓ "ARQCATMÓN" VIATJA A ISTANBUL PER PRESENTAR ELS PROJECTES REALITZATS ARREU DEL MÓN PER ARQUITECTES CATALANS

Alfons Soldevila, Carme Pinós, EMBT Enric Miralles-Benedetta Tagliabue, Alfredo Arribas i Josep Parcerisa, entre els arquitectes que exposen els seus projectes a la Facultat d'Arquitectura de la Universitat d'Istanbul

Barcelona, juliol de 2005. El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) inaugura a Istanbul, coincidint amb la celebració del Congrés Mundial d'Arquitectura, l'exposició **ArqCatMón, Arquitectura Catalana al Món**, que presenta l'obra construïda o els projectes transnacionals més rellevants duts a terme arreu del món per arquitectes catalans. L'exposició inclou 26 obres corresponents als projectes finalistes i premiats de la primera edició dels Premis Arqcatmón. Aquest premi, convocat per primera vegada pel COAC l'any 2005, inclou tres categories: Arquitectura No Residencial; Arquitectura Residencial, i Urbanisme i Paisatgisme. Arqcatmón, Arquitectura Catalana al Món, ha recollit prop de 500 obres recents de 242 arquitectes catalans en 71 països. Un baròmetre de la presència dels arquitectes catalans arreu del món.

Presidiran la inauguració de l'exposició l'Excel·lentíssim Ambaixador d'Espanya a Ankara, Sr. D. **Luis Felipe Fernández de la Peña** i l'Il·lustríssim Degà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, **Jesús Alonso y Sáinz**, així com altres personalitats rellevants assistents al Congrés de la UIA. La mostra té lloc a la Facultat d'Arquitectura de la Universitat d'Istanbul (ITU) Taskisla Campus i es podrà veure del 4 al 9 de juliol de 2005. Cal invitació per accedir a la inauguració. Posteriorment, l'accés serà lliure.

Després de la seva estrena a Istanbul, està previst que l'exposició Arqcatmón viatgi a l'Exposició Universal d'Aichi (Japó), a Cuba i a la Xina (Hangzhou), coincidint amb la inauguració de la seu del COAC a l'Àsia. L'any 2006 arribarà a Barcelona on es podrà veure a la seu del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya.

L'exposició ArqCatMón, Arquitectura Catalana al Món, ofereix una visió panoràmica dels millors treballs fets per arquitectes catalans a l'estranger. Els projectes posen de relleu el valor d'uns treballs concebuts per a contextos diferents substancialment d'aquell en què l'arquitecte treballa habitualment i que es demostren capaços de respondre els reptes que planteja la globalització.

D'entre les obres en exposició destaquen: el Parlament Escocès a Edimburg, Regne Unit, d'**EMBT Miralles-Tagliabue**, i la Torre Cube a Zapopan, Mèxic, de **Carme Pinós** (Premi Arqcatmón ex aequo en la categoria d'Arquitectura No Residencial). Els Habitatges Experimentals a Tòquio, Japó, d'**Alfons Soldevila** (premi Arqcatmón en la categoria d'Arquitectura Residencial). La Schwarzenbergplatz a Viena, Àustria, d'**Alfredo Arribas** (premi Arqcatmón en la categoria Urbanisme i Paisatgisme) i el projecte l'Elemental 202 a Santiago de Xile, de **Josep Parcerisa** (Menció Especial en la categoria Urbanisme i Paisatgisme).

PREMIS ARQCATMÓN 2005

Premi en la categoria d'Arquitectura Residencial Alfons Soldevila Habitatges Experimentals (Tòquio, Japó)

Una caixa forta i un espai lúdic, en el recorregut infern-cel, permeten noves formes de viure l'espai. L'edifici es desenvolupa al llarg d'un recorregut inclinat que comença sota el nivell de terra (metro) i pot acabar desapareixent quan arriba un núvol. El recorregut d'accés és més semblant a un funicular o a una escala mecànica que a un ascensor. El recorregut descendent es pot fer a peu per aproximar-se suaument a terra venint d'una alçada superior. Els habitatges consten d'una part molt tancada, destinada a les necessitats bàsiques com ara el bany, la cuina, petits dormitoris o un espai per guardar objectes valuosos, i d'una part lúdica, molt oberta, per desenvolupar-hi les activitats preferents dels usuaris. L'espai lúdic té més d'un metre de gruix de terra, que permet la plantació de vegetació, hort familiar, piscines, terres elàstics, etc. La coberta d'aquest espai és variable i adaptable al recorregut del Sol (cada cinc minuts, un petit moviment). Si tot l'edifici està en moviment, és molt fàcil utilitzar aquesta energia per produir un so determinat i, per tant, una melodia (Gaudí ja ho va fer a les finestres de la Casa Vicenç). Amb això s'aconsegueix que l'edifici no estigui en una "fase terminal" en què els aliments que van arribant es consumeixen, l'aigua que hi arriba neta s'embruta, l'electricitat també es consumeix, els mobles envelleixen..., sinó que el volum de la terra pot generar vida (plantes i aliments vegetals). La implantació i la forma fan que la topografia s'hagi adaptat a l'edifici tal com s'ha de fer amb un camp de futbol o amb un amfiteatre grec.

Premi ex aequo en la categoria d'Arquitectura No Residencial
EMBT Miralles-Tagliabue
Parlament Escocès (Edimburg, Regne Unit)

El Parlament hauria de contribuir a construir l'extrem de Cannongate, no hauria de ser un edifici més dels del carrer, hauria de poder reforçar les qualitats que l'indret i els seus voltants ja tenen. En un joc subtil de vistes creuades i implicacions polítiques...

El territori s'ha convertit en part del nou Parlament. El nou edifici obre el seu espai no a una ciutat específica, sinó a un concepte més general del paisatge escocès... No és difícil imaginar passejades consiroses per l'exterior de l'edifici, amb la ment ocupada pels pensaments, buscant l'ajuda de la caminada solitària que acompanyi l'estat de reflexió. L'orientació de l'edifici cap al parc, amb vistes a la llunyania i als turons propers, caracteritzarà la manera de treballar, la Cambra de debats.

Premi ex aequo en la categoria d'Arquitectura No Residencial

Carme Pinós

Torre Cube (Zapopan, Mèxic)

El projecte neix de la voluntat de crear oficines ventilades i assolellades, totes amb llum natural. Fins i tot, atès el bon clima de la ciutat de Guadalajara, que la utilització de l'aire condicionat no sigui necessària. Els clients ens demanaven singularitat, ja que la parcel·la es troba en una àrea d'alt *standing* i la competència de lloguer és alta.

El programa en marcava el nombre de metres quadrats però no en definia l'alçada. La nostra decisió va ser projectar un edifici d'alçada que es desenvolupés a partir dels tres nuclis de formigó, que acullen totes les instal·lacions i la circulació vertical. Aquests nuclis són pilars, l'única estructura que subjecta tot l'edifici. D'aquests pilars surten en voladís unes grans jàsseres de cantell variable segons el nombre de plantes. Els forjats posttensats se subjecten sense l'ajut de cap pilar. Això ens permet desenvolupar un pàrquing molt lliure i oferir mòduls d'oficines sense cap obstacle. El centre de l'edifici, és a dir, l'espai entre els tres nuclis de circulació vertical, és un espai obert que s'il·lumina lateralment suprimint alternativament tres plantes dels mòduls d'oficines i que, a la vegada que es converteixen en finestres de l'espai central, permeten que circuli l'aire, donant la possibilitat de suprimir l'aire condicionat. Una pell de gelosia de fusta amb portes colisses ens fa de *brise-soleil*.

Premi en la categoria d'Urbanisme i Paisatgisme
Alfredo Arribas
Schwarzenbergplatz (Viena, Àustria)

Rehabilitació dels accessos, tant de vianants com de trànsit, fins i tot els tramvies, i el disseny de la nova plaça Schwarzenberg, amb tot el mobiliari urbà i la il·luminació inclosos. La intenció d'aquest projecte guanyador del concurs internacional d'arquitectura convocat per l'ajuntament de Viena és realçar els signes i les qualitats existents de la plaça Schwarzenberg, situada a la part sud del "Ring" del segle XIX. Es fan servir materials de pavimentació amb diferents tonalitats de grisos, asfalts i paviments de formigó que defineixen el pla urbà durant el dia com una continuació de les façanes neoclàssiques d'aquest "saló urbà", mentre que, a la nit, els llums encastats al paviment representen el flux vital de la ciutat i dels seus habitants.

Menció Especial en la categoria d'Urbanisme i Paisatgisme
Josep Parcerisa
Elemental 202 (Santiago de Xile, Xile)

L'habitatge és un contenidor impermeable, hermètic, de 4 plantes d'alçada. Aquest, s'uneix a tres més formant grups de 4. L'estructura i els tancaments són lleugers i la construcció és en sec. No cal mà d'obra especialitzada. Els grups d'habitatges s'uneixen amb jàsseres metàl·liques per sobre dels carrers per formar conjunts estructurals d'entitat per absorbir esforços horitzontals i terratrèmols. Cada habitatge està en contacte amb el terra i pot tenir llum zenital. (La planta baixa és lliure, la primera, condicionada mínimament, i la 2a i la 3a, preparades per ser condicionades). L'ocupació és màxima i els carrers, mínims (5 m). La pavimentació dels carrers és mínima, de l'amplada de les rodes d'un tractor. Els carrers es poden cobrir amb plantes enfiladisses o amb umbracles. Els materials: **policarbonat** ondulat transparent en parets i coberta. Forjats i parets de part condicionada de panell aglomerat *triply* (o tipus *termochip*, segons les possibilitats econòmiques de l'usuari).

SELECCIONATS ARQCATMÓN 2005

Arquitectura Residencial

Casa unifamiliar
Goyrans, França
Octavio Mestre Aramendia

Arquitectura Residencial

Kyoto 2000
Kyoto. Japó
Alfons Soldevila

Arquitectura Residencial

Habitatges a Kochstrasse
Berlín. Alemanya
Josep Martorell, Oriol Bohigas i David John Mackay

Arquitectura Residencial

Elemental Chile
Santiago de Xile
Alfons Soldevila

Arquitectura Residencial

European 7. Conjunt d'habitatges
Pori, Finlàndia
Maite Martín

Arquitectura No Residencial

Pavelló Seat a l'Autostadt
Wolfsburf, Alemanya
Alfredo Arribas

Arquitectura No Residencial

Bon Office AGBH
Krefeld, Alemanya
José A. García Alonso i Lluís Lliboutry i Aragall

Arquitectura No Residencial

Museu Egipci
El Caire, Egipte
Krefeld, Alemanya
Eduard Bru

Arquitectura No Residencial

Teatre a l'aire lliure
Atenes, Grècia
Charmaine Lay, Carles Muro i Alfredo Peñafiel

Urbanisme i Paisatgisme

Aparcament i accés al Parc Les Bouillouses
La Llagonne, França
Michèle Orliac i Miquel Batlle

Urbanisme i Paisatgisme

Plaça de Jaude
Clermont-Ferrand, França
Michèle Orliac i Miquel Batlle

Urbanisme i Paisatgisme

Centre de Congressos i Activitats Culturals
Agadir, Marroc
Lluís Domènech i Roser Amadó

Urbanisme i Paisatgisme

Urbanització del Casc Antic
Arles-sur-Tech. França
Miquel Batlle i Michèle Orliac

NOTA DE PREMSA

Reconeixement de la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA) a la prestigiosa publicació del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

LA UIA ENTREGA A ISTANBUL EL PREMI INTERNACIONAL DE CRÍTICA ARQUITECTÒNICA A LA REVISTA 'QUADERNS D'ARQUITECTURA I URBANISME'

Barcelona, juliol de 2005.- La revista *Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme*, editada pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya des de l'any 1944, ha rebut el Premi Jean Tschumi 2005 de la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA), ex aequo amb l'editor de la revista *Architectural Review*, l'arquitecte britànic Peter Davey. Aquest guardó s'atorga a les aportacions més importants en crítica i educació de l'arquitectura i constitueix un referent en el panorama arquitectònic mundial. El lliurament de premis tindrà lloc el dimecres 6 de juliol, a les 20 hores, al Cemil Topuzlu (Open Air Theatre). El jurat internacional ha valorat "la consistència amb la qual «Quaderns», amb la seva trajectòria en el temps, s'ha constituït en una visió avantguardista en els aspectes de crítica urbana i de l'entorn edificat". El lliurament dels Premis UIA tindrà lloc el 6 de juliol vinent en el marc del Congrés Internacional de la UIA que se celebrarà a la ciutat turca d'Istanbul.

Els premis UIA es van crear l'any 1961, i inclouen quatre categories: *Premi Patrick Abercrombie*, a l'urbanisme i a l'ordenació del territori; *Premi Auguste Perret* per l'aplicació de la tecnologia a l'arquitectura; *Premi Jean Tschumi*, a la crítica a l'arquitectura i/o l'ensenyament de l'arquitectura i *Premi Robert Matthew*, a l'ordenació dels assentaments humans. Es convoquen cada tres anys, coincidint amb la celebració del Congrés mundial de la UIA. Tenen un caràcter temàtic, i estan dedicats a la memòria dels primers presidents d'aquesta entitat internacional.

Des del primer volum de la revista *Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme*, editat l'any 1944 sota la direcció de Cèsar Martinell, aquesta publicació, de difusió internacional i d'una tirada actual de 14.000 exemplars, ha estat coordinada per 17 equips d'arquitectes, sota la direcció de: Ramon Tort (1950-57); A. Viladevall (1958-66); V. Bonet (1966), À. Serrano (1966-67); J. Corredor-Matheos (1969-70); E. Donato (1970-73); X. Sust (1970-73); Josep A. Dols (1974); V. Bonet (1975-76); Òscar Tusquets (1977); J. Laviña (1977-79); A. Pruñonosa (1980); J. Lluís Mateo (1981-91); M. Gausa (1991-99), i I. Bercedo + J. Mestre (2000-03).

Quaderns d'Arquitectura i Urbanisme actualment està dirigida per Lluís Ortega. Integren el comitè editorial: Roger Paez, Ramon Faura, Toni Montes, Xavier Osarte, Santi Ibarra, Moisés Puente i Roger Adam. La promoció del debat sobre la pràctica de l'arquitectura en el marc internacional, la divulgació de l'arquitectura que assumeix la investigació amb determinació i la insistència en la reinvençió de la disciplina arquitectònica són tres dels objectius de l'equip editorial actual (més informació: <http://quaderns.coac.net/q/index.html>).

NOTA DE PREMSA

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, a través de la seva Demarcació de Girona, participa en l'organització de l'exposició dedicada al modernisme europeu

MOSTRA DEL MODERNISME CATALÀ EN EL MARC DE L'EXPOSICIÓ "ART NOUVEAU (1890-1930). D'EUROPE A ISTAMBUL"

Barcelona, juliol de 2005. El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, a través de la seva Demarcació de Girona, participa en l'exposició Art Nouveau (1890-1930). D'Europe a Istanbul en ocasió del XXII Congrés Mundial d'Arquitectura. L'exposició, que tindrà lloc a l'edifici Darphane del palau Topkapi d'Istanbul, del 30 de juny al 31 de juliol, pretén oferir una mirada comparativa sobre els diversos modernismes europeus a partir de l'arquitectura d'Istanbul. La mostra anirà acompanyada d'una publicació sobre el modernisme i les obres incloses a la mostra.

L'aportació del COAC, en col·laboració amb l'Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic (AADIPA), en aquesta exposició se centra en el Modernisme i el Noucentisme a les ciutats de Girona (nord de Catalunya) a través d'una selecció de fotografies actuals i de plànols originals de disset edificis modernistes de les ciutats de Girona, Figueres, Olot, Palafrugell, Ripoll, Sant Feliu de Guíxols i Santa Coloma de Farners.

Els edificis són de Josep Azemar i Pont, Alfred Paluzie i Lucena, General Guitart i Lostaló i Joan Roca i Pinet, arquitectes municipals que sovint van fer una bona arquitectura i van deixar la seva empremta a la ciutat on van treballar. També es recull l'aportació que arquitectes com Lluís Domènech i Montaner, amb la Casa Solà-Morales (1913-1916) a Olot, o Joan Rubió i Bellver, amb l'església de Sant Miquel de la Roqueta (1912) a Ripoll, van fer a les terres gironines. Però, sobretot, cal destacar la figura de Rafael Masó i Valentí, arquitecte que hem de situar a cavall entre el Modernisme i el Noucentisme, que ha esdevingut a través de la seva obra el paradigma d'aquest corrent arquitectònic a les comarques de Girona i a la producció de qui es vol donar una projecció més internacional. D'ell s'hi trobarà la Farinera Teixidor (1910-1911) de Girona i que actualment és la seu del *Punt Diari*; la Casa Masramon (1913) a Olot, o la Casa Teixidor o "Casa de la Punxa" (1918) a Girona, seu actual del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics.

Aquesta exposició ha estat possible gràcies a la recerca sobre el Modernisme i Noucentisme gironí i l'arquitecte Rafael Masó que ha fet l'AADIPA en el marc del programa Cultura 2000 de la Unió Europea l'any 2003: L'arquitectura modernista a París, Girona i Bucarest, en el qual van participar la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya a través de l'AADIPA, l'Association pour la Recherche sur la Ville et l'Habitat, ARVHA, (París), i el Grup BBM Atelier de Arhitectura (Bucarest).

CATALUNYA EXPORTA ARQUITECTURA

Catalunya és el bressol d'una de les creativitats més indiscutibles de l'arquitectura contemporània, i ha comptat sempre amb grans mestres que han treballat més enllà de les nostres fronteres. El programa d'internacionalització del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya dóna suport i potencia aquest valor col·lectiu per millorar la presència dels arquitectes catalans arreu del món.

Catalunya compta amb personalitats de renom internacional que al llarg del segle xx han escampat la seva obra arreu del planeta: científics com Joan Oró, el bioquímic que va treballar per a la NASA, el violoncel·lista Pau Casals, que va portar a l'Assemblea de l'ONU la seva interpretació del *Cant dels Ocells*, pintors com Joan Miró, Salvador Dalí o fins i tot el gran pallaso Charlie Rivel. Personatges il·lustres que han fet la volta al món i han estat exemple de la capacitat creativa del nostre país.

L'arquitectura catalana també té grans mestres que han treballat més enllà de les nostres fronteres. Josep Lluís Sert, Germán Rodríguez Arias, Antonio Coderch (integrants del GATCPAC, Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània) o Antoni Gaudí són referents indiscutibles de l'arquitectura contemporània de la primera meitat del segle xx. Ells van ser els pioners a mostrar a la resta del món la bona arquitectura del nostre país.

L'herència dels pioners

A partir de la segona meitat del segle, les noves generacions d'arquitectes van seguir treballant en projectes més enllà dels Pirineus: era el torn d'equips com MBM (Martorell, Bohigas, Mackay), Ricardo Bofill o Lluís Clotet i Oscar Tusquets, als quals s'han anat sumant cada vegada més despatxos d'arquitectura que s'han introduït en l'escena internacional. L'aportació catalana a l'estranger inclou habitatges, disseny urbà i espai públic, equipaments culturals... Mig segle després, l'any 2002, existien gairebé un centenar d'obres signades per arquitectes catalans en 23 països. Noms com Josep Lluís Mateo, Enric Miralles, Alfredo Arribas, Elías Torres i Martínez Lapeña, Carme Pinós o Alfons Soldevila tenen un ampli reconeixement en l'escena internacional.

L'interès transfronterer dels catalans és evident, com també ho és la seva capacitat i el reconeixement professional pel fet de ser presents als quatre continents. L'empremta deixada pels pioners de l'arquitectura catalana i el reconeixement adquirit per la Catalunya dels 80 i els 90 en matèria d'arquitectura i urbanisme gràcies a l'impuls de les administracions públiques dels primers anys de democràcia i l'eclosió dels Jocs Olímpics va crear el marc idoni per donar visibilitat als professionals catalans i es va convertir en la millor targeta de presentació del nivell de creativitat del país.

Estratègies actives per a l'exportació d'arquitectura

L'any 1997, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, atent a les necessitats del sector i de la societat, va posar en marxa l'Àrea de Relacions Internacionals per tal de contribuir a la difusió del treball dels arquitectes catalans. L'antecedent d'aquest nou servei col·legial s'havia creat l'any 1993, quan el COAC va organitzar una exposició d'arquitectura catalana a Chicago (EUA) amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya en el marc del Congrés de la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA). Aquesta iniciativa va tenir continuïtat en l'exposició duta a terme l'any 2002 en el congrés de la UIA a Berlín, impulsada pel COAC i el Ministeri de Foment. Des d'aleshores, l'Àrea de Relacions Internacionals està portant a terme una tasca activa de recollida i anàlisi de la realitat de l'arquitectura arreu del món, difusió de l'obra dels professionals catalans i promoció de l'exportació de serveis d'arquitectura a través de l'establiment de convenis amb noves àrees de desenvolupament.

Establiment de convenis de col·laboració transnacionals

El primer conveni es va signar el novembre del 2003 passat, quan el COAC va posar en marxa un projecte ambiciós per exportar l'arquitectura i l'urbanisme català a la Xina, a les regions de Xangai, Hangzhou, Shaoxing i Ningbo, una de les zones més pròsperes del país. Aquests convenis faciliten la col·laboració professional d'arquitectes catalans en aquell país i impulsa l'assessorament en temes d'urbanisme, protecció del patrimoni històric, noves tecnologies i polítiques públiques. El juliol del 2004, el programa d'internacionalització del COAC estableix un nou conveni de col·laboració amb el Marroc que permet la col·laboració dels arquitectes catalans en el planejament i la reordenació urbana d'amples àrees del litoral marroquí que compten amb el finançament d'estaments internacionals.

Cronologia del programa d'internacionalització del COAC

Novembre del 2003: el COAC signa a la Xina convenis de col·laboració amb diverses autoritats locals de la província de Zhejiang. Els pròxims acords inclouran la província de Tianjin, Shandong, Guangdong i Xichun.

Juny del 2004: signatura del conveni marc de col·laboració amb la Unión Nacional de Arquitectos y Ingenieros de Cuba, per a la realització d'iniciatives conjuntes.

Juliol del 2004: el COAC estableix un conveni marc al Marroc amb la regió de Tànger-Tetuan. Als pocs mesos, la ciutat de Casablanca mostra el seu interès a col·laborar amb els arquitectes catalans i s'inicia el procés per a un nou conveni.

Octubre del 2004: formant part de la delegació del President de la Generalitat de Catalunya, Molt Honorable Pasqual Maragall, el COAC obre nova seu a la Xina a la ciutat de Hangzhou.

Juliol del 2005: presentació internacional del projecte "ARQCATMÓN. ARQUITECTURA CATALANA AL MÓN" a Istanbul en el marc del XXII Congrés Mundial d'Arquitectura.